

stede, saa maa det efter min Formening ligefrem være Opgaven at søge at bringe saa gunstige Betingelser som muligt tilveie paa flere og flere Steder og tilsidst, om muligt, paa alle Steder.

Jeg er overbeviist om, at det engang vil lykkes, og at, naar en saadan Forandring indtræder, den tillige vil bidrage til at fjerne den Mistemning imod Gymnastikundervisningen, som nu, og, som jeg allerede har indbrømt, vistnok ikke uden Grund, er tilstede. En væsentlig Deel af det Uheldige i den nuværende Tilstand maa imidlertid søges i fjernere liggende Forhold og navnlig i den Maade, hvorpaa hele dette Forhold fra Begyndelsen af er blevet ordnet, idet Gymnastikundervisningen blev indført, uden at der tillige blev sørgt for, at der blev givet den fornødne Control og Tilsyn og den Veiledning, som var aldeles uundværlig, navnlig ved den første Indførelse for at bringe den frem paa rette Maade rundt omkring i Communerne. Paa Grund af denne Mangel har man vænnet sig til at betragte det som en temmelig ligegyldig Sag, om Gymnastikundervisningen blev øvet paa en tilfredsstillende Maade eller ikke, og overhovedet, om den blev øvet eller ikke; det er derfor ganske naturligt, at naar man søger at gøre almindelige Regler gjældende, at dette da møder nogen Modstand, og at der indtræder nogen Collision.

Naar jeg nu vender mig til det foreliggende Forslag, saa vil den ærede Forslagsstiller upaatvivelig, af hvad jeg har hittet, kunne skjønne, at jeg ikke kan finde det hensigtsmæssigt, og det alene af den Grund, at hvis Forslaget blev vedtaget, saa vilde det give Signalet til, at Gymnastikundervisningen i en stor Mængde Skoler ganske blev ophævet, og det netop paa en Tid, da det er givet, at Mistemningen imod den er almindelig, og hvor altsaa Bestræbelserne snarere skulde rettes paa at fjerne denne Mistemning, idet man fjernede Grundene til den; men der er endnu en anden og væsentligere Grund, hvorfor jeg ikke kan finde Forslaget antageligt, og det er, at hvis det vedtages, vilde det medføre en ganske mærkelig og utilbørlig Forvirring i Administrationsforhol-

dene. Jeg skal først tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar det skulde være overladt til Sogneforstanderskaberne selv at afgjøre, om Gymnastikundervisning skulde drives eller ikke i en Skole, saa blev Sagens Afgjørelse overladt til en Autoritet, som selv er Part i Sagen, da Sogneforstanderskabet som den umiddelbare Bestyrelse af Skolen og som den, der fører det umiddelbare Tilsyn med den, aabenbart staaer i den nærmeste Relation til hele dette Forhold; men nu maa man dog vistnok indrømme, at Ingen kan være Dommer i sin egen Sag; Ingen, som staaer midt i Forhold, som paa en ubehagelig Maade berøre og afficere ham, kan med fuldkommen Frihed og Upartiskhed dømmie om disse Forhold. For at en retfærdig Dom skal komme tilstede, er det nødvendigt, at den maa udgaae fra Andre, som staae udenfor Forholdet, og navnlig, som her, fra Autoriteter, der staae paa et høiere Standpunkt, og som ere istand til med frit og uhildet Blik at overskue det. Men dernæst maa det dog vel mærkes, at man her i en underordnet Autoritets Haand vil lægge Afgjørelsen af et Forhold, som paa ingen Maade kan lægges paa dette Sted; det skulde være overladt til en Skoles umiddelbare Bestyrelse at afgjøre, om den vil lade Gymnastikundervisningen eller hvilket som helst andet befalet Undervisningsfag behandle i Skolen eller ikke; det vil med andre Ord sige, om den vil opfylde Lovgivningens Bestemmelser i en vis Retning eller ikke? Jeg troer, det maa indrømmes, at dette umuligt kan gaae an. Det er Regjeringen, der har Tilsyn med Lovenes Efterlevelse og bærer Ansvar for det, og det er alt saa kun den, der efter en moden Overveielse af alle Forhold vil være istand til at afgjøre om midlertidige Afvigelser fra Lovgivningens Bestemmelser kunne være tilstedelige eller ikke; dersom den giver denne Ret fra sig, saa vil den arbejde paa sin egen Undergang.

Men medens jeg saaledes ikke kan tiltræde Forslaget eller finde det antageligt, vil jeg forsøge, om jeg dog ikke alligevel kunde komme den ærede Forslagsstiller imøde. Jeg vil nemlig indrømme ham, at der fra Regjeringens Side ikke skal møde nogen Hindring for en midler-